

Utdrag ur imam Abû Hanîfas *Kitâb al-Fiqh al-Akbar*
I översättning från arabiska av Redaktion.se

Och Gud, den upphöjde, är En, inte i någon numerär bemärkelse utan i bemärkelsen att Han inte har någon vid sin sida:

Säg: Detta är Gud, den Ende, Gud, den evige, som är orsak till allt, Vidmakthållare av allt, hos vilken alla söker skydd. Han har inte avlat och inte blivit avlad, Och ingenting har funnits som kan liknas vid honom. [[Koranen, Kapitel 112 al-Ikhlâs [Den Rena Tron] :1-4]]

Han har varit och Han är, utan uppehåll med Sina namn och essens och Sina handlingars attribut.

Vad gäller **de personliga attributen** är de liv och kraft, kunskap och tal, hörsel, syn och vilja.

Vad gäller **Hans handlingar** är de skapande och försörjande (*at-tarziq*), upphov (*an-nashâ'a*), formande och görande och andra sådana handlingars attribut.

Han har varit, och är, utan uppehåll med Sina attribut och namn, utan att vare sig attribut och namn är skapade.

Han har alltid vetat med Sin **kunskap**, och hans kunskap är ett evigt attribut.

Han har alltid varit kraftfull med Sin **kraft**, och hans kraft är ett evigt attribut.

Han har alltid talat med Sitt **tal**, och hans tal är ett evigt attribut.

Han har alltid varit skapande med Sitt **skapande**, och hans skapande är ett evigt attribut.

Han har alltid varit görande med Sitt **handlande**, och hans handlande är ett evigt attribut.

Och Den som handlar är Gud, den upphöjde, och handlande är ett evigt attribut, och föremålet för det är skapelsen, men Guds handlande är inte skapat.

Hans attribut är eviga och inte skapade eller tillkomna [vid något tillfälle]. Och den som säger att de är skapade eller som tvekar eller tvivlar på detta, då är denne någon som inte tror på Gud (*kâfir bi-Llâh*).

Källor:

Abû Hanîfah, Nu'mân bin thâbit al-Kûfî, *Kitâb al-Fiqh al-Akbar*,
[förlag okänt] 1342 h.

Koranverser enligt: Bernström, Muhammed Knut, *Koranens Budskap*,
proprius, Sthlm 1998